1877. IX. évfolyam. 147. szám. Kedd, julius 31.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ. VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Othasábos petitsorér 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

AKADÉMIAI KÖNYVTÁR

A válságos napok.

Az európai nagy véres szinpad függönye már egyszer legördült. Hosszantartó volt ez öldöklő felvonás és eredményeiben meddő. Folyt a vér patakként, pusztult az ember és állat egyaránt, de a czél, a mely felé egyik vagy másik tusázó fél törekedett, nem hogy elérve, de megközelitve se lett.

A harczi előadások közben mindkét félnél óriás hibák hozattak felszinre a vezénylet köréből.

Az oroszoknak főherczeg vezénylői különbféle össze nem vágó tervek által zsibbasztván a harczi ügyeket egy roppant hadsereggel és még roppantabb pénzáldozatokkal, ott állanak ma, mikép szeretnék az eddig történteket meg nem történtekké tenni. A dunai átkeléseknél megállott a muszka vezérek esze, és céltalan, eredménytelen manöverekben pazarolták az időt és erőt.

S hogy ujabb lendületet adjanak a dolgok bosszantóan gonosz folyamának, a háboru szinhelyére távsürgönyözték Pétervárról Gurkó tábornokot, hogy majd e lángésznek tartott egyéniség fogja kireparálni a hibákat s megegyengeti a Stambulba való gyors besétálhatásnak utjait. Ez a lángésszel birni mondatott tábornok aztán egy meggondolatlan ujonc hevével neki szaladt a Balkánnak, azon keresztül tört, és most ott áll nagy bambán, se csára, se hajszra nem tudván jelentékeny mozdulatokat tenni, mig a Balkán tövében elszórt dandárokat rendre harmadolják vitézlő Osman basának ádáz Nizámjai.

A törökök részéről alig helyrehozható mulasztások is épen most vannak éles correctura alatt. Az öreg Abdul Kerim, ki megfoghatatlan módon, és kimondhatatlan aluszékony flegmával puszta néző szerepet játszott a moszkoviták mozgalmaival szemben, djunisi babérait letépetvén ősz halántékáról, mint nem oda való, rabul kisértetett a stambuli birók elé, hol vén fejére babér helyett, szigoru itélet vár mulasztásaiért.

Uj, erőteljes vezérek menesztettek a török hadak élére, Mehemed Ali, Osman és Szülejman basák hires mozgékony tetterős hadiemberek, s az ország kormányának rudját a nagy Mithád fogja a legközelebbi napokban vasmarkába szoritani.

Bizalom itt a közkormányzatban, mit a nagy Mithád személyéhez füz musulmán és keresztény egyaránt, bizalom a harcztéren a küzdő vitézekben, mit beléjük lehel az uj fő és alvezérek nagy népszerüsége, okossága és vitézsége.

S mig az események a szinfalak mögött ekép alakulnak, a szinpad nyilt terén óriás tömegekben öszpontosulnak a vivó felek, hogy egy kedvező pillanatban iszonyu erőfeszitéssel összeroppanjanak. Egy nagy, és az előzményekből itélve, — oly véres összecsapás előestéjén állunk, minőt ez ideig talán nem is látott Európa.

A diplomaták összedugott fejjel üzik nagy titokban tartott tanácskozásaikat és reszkető ujakkal szövik és ismét elbontják a diplomatia szövevényes szálait.

Anglia szokatlan mérvben és lázas sietséggel folytatja hadikészületeit, a nélkül, hogy szinvallásra elhatározta volna máig magát, Osztrák-Magyarországon Bécsben mint két egymásba gombolyodott orkán birkozik egymással a muszka és turcofilpárt, valjon melyik leend erősebb ?!

És mig az irányadó körök ez izzasztó tusája folyik, az alatt a magyar nép harsány szavakban kiált és szór átkot és halált, a minden emberi érzelmet levetközött és irtóháborut folytató muszkákra, és kezdi hangosan követelni, hogy a roppant áldozatokkal fentartott nagy és kétségkivül vitéz hadsereg hatalmas vetójával szüntesse meg a muszkák, birodalmunkra is vészes fenyegetést keblébe rejtő garázdálkodásait.

Napjaink válságosak, nem csak a holnapról nem birunk tályékozottsággal, de azt sem tudja megmondani senki, hogy vajon mit fog hozni a titokba burkolódzott ma.

— **A kereskedelmi** miniszterium kebelében naponként tanácskozások folynak az általános vámtarifa indokolásának szövege fölött, mely részben már ki van dolgozva a két kormány közt létrejött megállapodások alapján. A miniszteriumban még nem mondtak le minden reményről, hogy Németországgal sikerül a vámszerződés irant egyezségre jutni. Hogy egyébiránt mi történjék az esetben, ha Németországgal nem jönne létre megegyezés, arra nézve a két kormány megállapodásra még nem jutott. Bizonyosnak csak az látszik, hogy az általános vámtarifát minden körülmények közt előterjesztik a kigyezési bizottságban, nálunk is. Ausztriában is, szeptember hó folytán.

— **A Mollináry** tbk. leköszönéséről szóló hirt néhány lapban dementálva latjuk; e hirt legelőször a zágrábi „Obzor“ közölte s utána a hivatalos táviró. A tegnapi zágrábi lapok hallgatással mellőzik ez esetet és a közönség határozottan kételkedik annak valóságában, A „H — n“ egy zágrábi távirata puszta „tapogatózás“-nak minősiti az „Obzor“ hirét. Majd elválik a legközelebbi napokban, hogy mi igaz a dologban.

— **A cukor-adó** végleges szabályzatának javaslatára nézve az osztrák és a magyar pénzügyminiszterium között egyezség létesült.

A háboru.

A két harcoló ellenfél egymáshozi viszonya — a harctérről érkezett hirek szerint mindennap változik, a naponként érkezett ujabb hirek mind kedvünk, kivánságunk szerintiek, vagyis mind a törökök győzelméről szól egytől egyig.

Mit is várnánk mást, mint sikert, az oly hősiesen küzdő török testvéreinktől? Csak a vezérek feleljenek meg a rájuk bizott feladatnak: — a török katona bizonyára kitesz magáért.

A dolgok uj folyamából pedig az látszik ki, hogy a törököknél a vezénylet jó kezekben van helyezve, s igy ne essünk kétségbe a háboru — török testvéreinkre nézve — rosz kimeneteléről.

„Nem veszhet el a nép, mely hazája védelmében ennyi erélyt, hősiességet tanusit!“

Bár — meg kell is vallanunk, hogy — a török birodalom egét most inkább sötétnek kell mondanunk: a török nép — hisszük, legalább szeretjük hinni, — előbb utóbb, de végre még is fényes győzelmet fog aratni ellenein, melyek pedig már gomba módra felszaporodtak, s az eshetőség mindig meg van, hogy még szaporodhatnak is.

Ott van a ravasz Görögország, mely nyiltan, szemben a portával mosolygós arczot vág, s mossa a kezét: titkon azonban részint készülődik a porta ellen, részint más, a porta hatalma alatt levő tartományt bizgat Souveraine ura elleni lázadásra. Rablóbandát küld . . . . . ., hogy a békés török alattvalók nyugalmát felzavarja; fellázitotta Krétát, hol a lázadás már is jelentékeny terjedelmet vett; jözövetkezik Szerbiával, Montenegróval: hogy igy vállvetve, több oldalról és annál nagyobb nyomatékkal léphessen fel majd a porta ellen.

Szerbia, ez a szerencsétlen ország bizonyosan nem elégelte még meg a csak nemrég kapott ütlegeket, és ujjabbat és — talán — többet igyekszik ujra a törököktől kapni? Vagy teljesen megfeledkezett már adott szaváról, a béke kötésről? Ujabb hirek szerint ugyanis Szerbia, már a jövő hóban ki akarja mondani a portától teljes függetlenségét Kragujevácon; a papirpénz — mely kényszer folyammal fog birni, — már elkészült Párisban, lesz pénz! s ha pedig ez van, akkor van minden, s nincs egyébb hátra, mint menni a török ellen!

A harctérről érkezett tulajdonképeni harczi hirek mind a törökök győzelméről szólanak; röviden összefoglalva a következőkben adhatjuk vissza: Osman pasa erősen megverte az oroszokat Lovác mellett; az ellenség nagy veszteséggel vonult vissza Lyetnica felé. Szilisztria vára hatalmasan ellene áll az oroszok támadásának. A Várna felé indult orosz hadosztály Bazárdsikban a törökök által föltartóztatott. Razgrádnál az oroszok óriási veszteséget szenvedtek. Ezek röviden véve a dunai harctérről érkezett hirek.

Montenegró fejedelme neki bátorodva a törökök kivonulása után, — mint az egerek, ha a macska eltávozott, — most már nem elégszik meg Niksics ostromával, hanem délről is elkezdi támadását, a mennyiben a Suturman szoroson keresztül Antivári felé törekszik.

De bár nőjenek, szaporodjanak gomba módra Törökország ellenei mi nem féltjük azt! annyival kevésbé nem, mert Mithad, Törökország nagy reformátora legközelebb viszszaérkezik hazájába, s hisszük, hogy a miként megérdemelte a „reformator“ nevezetet, ugy ki fogja érdemelni a „megszabaditó“ disznevet is.

Mithad pasa a szultán visszahivó táviratára a következő sürgönyt intézte Abdul-Hamid szultánhoz:

„Készen vagyok minden áldozatra, s nem kérek egyebet, mint azt, hogy a haza veszélyét megoszthassam. Teljes odaadással ajánlom fel magamat ö felségének a szultánnak szolgálatára.“

Nem de nagy szellem?! elfelejti a még csak most történt megbántásait, megaláztatását, számüzettetését, és felajánlja szolgálatát az annyi oldalról megtámadott hazájának.

A mozgósitás.

Monarchiánk mozgósitására vonatkozólag a „P. Napló“ a következő érdekes közleményt hozza:

Ö Felsége elnöklete alatt ma délben tartatik meg Bécsben a nagy miniszter-tanács, mely a legközelebbi katonai actio felett dönt. E min. tanácsra, mint reggeli lapunk sürgönyei tudatták, meghivattak: a magyar és osztrák min. elnök, a két pénzügyminiszter, s a közös miniszterek. A mi magyar minisztereket illeti, Széll már tegnap este érkezett Bécsbe, Tisza az éjjel utazott Budapesten át oda. Az osztrák miniszterek Wartenbergből ma reggel várattak Bécsbe, hova Mollináry s Rodich tábornokok is meghivattak.

A jelenlegi politikai és katonai helyzet szintugy, mint a mai min. tanácsra való meghivatások kétségtelenné teszik, hogy a monarchia által teendő katonai intézkedések előkészitéséről van a szó. Megbizható informatiók alapján mondhatjuk azonban, hogy azok tévednek, kik az általános mozgósitás elrendelését remélik, s még inkább tévednek azok, kiket a mai hirek annyira elragadtak, hogy a fővárosi körökben már is inditványozni akarják Budapest általános kivilágitását, azt hivén, hogy a monarchia Oroszország ellen indul.

Általános mozgósitásról nincs szó, még kevésbé a háboruról Oroszország ellen; egyáltalában nincs még semmi ok, hogy az elrendelt katonai intézkedéseket azon programm valósitásával tekintsük egyértelmüeknek, melynek valósitását az egész ország sürgeti: t. i. a Törökország javára való közvetités programmjával.

Sőt még mindig számos jel van, mely az ellenkezőt bizonyitja. A jóhiszemü magyar közönség ne engedje tehát magát megcsalatni a budapesti félhivatalos humbugja s „fegyverre“ kiáltásai által. A bécsi félhivatalos lapok, mint a fentebb olvasható mutatvány is bizonyitja, ma is csak oly orosz-barátok, mint azelőtt és Törökországot feladottnak tekintik. De ha erre nem is fektetnénk nagy sulyt, a várható katonai rendszabályok nem oly terjedelmüek, hogy azokból az Oroszország elleni háborura következtetni lehessen.

Két hadtest, 80.000 ember mozgósitásáról van a szó s e haderő egyelőre a határon foglal állást, és pedig a dalmátiai és a szerbiai határon. E mozgósitás tehát egyelőre csak határőrzés, bizonyos demonstráló fenyegető állást jelent; ez az első lépés, mely lehet az első és utolsó is, de megtörténhetik az is, hogy továbbá harczi lépések, az Oroszország elleni hadi actió fognak ebből kifejlődni; az ilyesmi nem lehetetlen, de nem is valószinü.

A jelenlegi pillanatban Ausztria-Magyarország eljárása ugyanaz, a minő Angliáé. A mint Anglia fegyverkezik, ugy fegyvert ragad a monarchia is, de egyik actiónak czélja, hordereje, aránya sem bizonyos. A mai félhivatalos jelentés ugyan azt mondja, hogy Andrássy gróf épen nem czélozza az occupatiót; de hát ez olyan mondás, melynek értéke igen kétséges. Mindazoknak, a kik Törökország integritásának, s az orosz elleni actiónak szükségességét vallják, ez idő szerint kötelességök egész hévvel kifejezést adni meggyőződésöknek, miért is azt is véljük, hogy a legujabb hirekre a folyamatban levő népgyülési mozgalomnak annál nagyobb arányokat kell öltenie.

Néhány szó Debreczenről.

Debreczen, jul. 27.

Sokszor olvastuk már, hogy a hajdan anynyira hires debreczeni vásárok a közelebbi időben nagyon csekély jelentőségüek lettek, sok vásári tudósitás hangzott el, hogy a vevők gyéren sőt eladók sem a legtömegesebben jelentkeztek. Tudjuk, hogy ennek sok okai lehetnek és vannak. Legelőször is a mostoha időjárás és elemi csapások, mert ha a földmivelés, a gazdászat terén szerencse nincs, bizony az ipar érzi azt meg leghamarabb; másodszor a bank és vámügyi viszonyok is nagy befolyással vannak az ipar és kereskedelemre; mind ezt tudjuk, de engedtessék meg, hogy állithassuk, miszerint Debreczen iparára és kereskedelmére hátrányos még azon körülmény is, mely szerint a vidékről oda besereglett adók és vevők biztos szállást nem találnak.

Nem feltünő-é az, hogy egy oly nagy kiterjedésü városban mint Debreczen, egyetlen egy olyan számba vehető vendéglő van, melynek mindössze sincs 30 szobája. Tessék aztán vásárok alkalmával azt a zsarolást nézni, mit ugy itt, mint nyereségvágyó magánosoknál a vidékieken elkövetnek, bizony nem kivánkozik oda vásárra menni a kit egyszer körmük közé kaptak.

Tudunk rá esetet, hogy egy magán ember 24 órára 6 frtot kért egy szobáért, a vendéglőben pedig 36 órára 9 frtot számitottak fel, s még olyat is, hogy egy uri család, mely este érkezett be, nem kapván helyet, a szabad ég alatt töltötte az éjet.

És ez nem csak épen kivételes eset, hanem ismétlődik minden nagyvásárkor.

Hogy Hajdumegyének épen azt az egy valamire való vendéglőt kellett odaadni s igy a nagyközönségtől az amugy is kevés szálló helyiséget elvonni, — ezt nem értjük s látszik, hogy Debreczen varos atyái nem félnek, hogy majd a zord téli napokon kiszorulnak a meleg kályha mellől, de a vidékiek — no hiszen, mondja egyik másik senator ur, fogjon magának helyet kiki, s kinek nem jut hát, ugy kell neki, mért nem igyekezett elébb.

No de legalább Hajdumegyének háza van s nekünk nincs mit tenni, mint szépen itthon ülni, vagy elmenni a vidéki apró városok vásáraira s ott szerezni be szükségleteinket.

Nem akarjuk hinni, hogy ez annyira közönyös dolog volna a város atyái előtt, miszerint be ne lássák, hogy e körülmény által a helyi ipar sokat veszit, s nem tudjuk, szándékoltatik-é e baj orvoslása, azt azonban tudjuk, hogy e körülmény felhozása csak akkor leend hasznos, ha a város iparosai saját jól fel fogott érdekükben pörgetnek ott a hol kell, egy tágas s kényelmes vendéglő mielőbbi felépittetése iránt.

Hegyközy.

— **A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. Király ö** felsége Bucholcz görög szert. kath. hitközségnek templom épitésre 100 frtot adományozott saját pénztárából. **A 13 mázsa** fulgurit, mely a fővárost felrobbanással fenyegette, tegnapelőtt szállittatott el Fiume felé. **A fővárosi** polgári-iskolában a következő tanévben 13 tanári állás lesz betöltendő; ez állásokra 102 pályázat nyujtatott be, melyek közül azonban csak 34 van a szükséges bizonyitványokkal kellőleg felszerelve. **A kerületi** elöljáróságok negyven pinczelakás kiüritését rendelték el, mint olyanokot, melyek az egészségre nézve ártalmasak: az illető háztulajdonosok ez intézkedés ellen fellebezvén: az ezek megvizsgálására kiküldött épitési bizottság azokat mind lakhatóknak nyilvánitotta. **A főkapitányság** bizonyos Spiró Sándor nevü tajték-pipa kereskedőt — ki régebben minden hir nélkül eltünt, — holtnak nyilvánittatott, a görög kath. lelkészek egyike halotti levelet is szolgáltatott ki az elhunyt Spiróról; most azonban előkerült a már holtnak vélt Spiró, friss és jó egészségnek örvendvén.

Az élet biztonság érdekében.

Kétséget nem szenved, miszerint a sebészet-tudomány ujabb korbani nagymérvü haladása a legszembetünőbben azon, a szenvedő emberiségre nézve megbecsülhetetlen jótéteményü és üdvös felfedezésben nyilvánul, a mely által az érzéktelenitést és az ezt megelőző bódulatot (narcotis) belégzés utján előidézni lehet, mely alatt az orvos a legfontosabb mütéteket a beteg fájdalma és érzése nélkül, szabatosabban és kényelmesebben mint ezek az előtt történhettek, véghez viheti.

Hála a jelzett felfedezésnek, még sulyosabb véres mütétek is, tudván, hogy ezek immár fájdalmatlanul történhetnek a közönség véleményében is különösen a betegekkel szemben minden félelmességük és borzasztóságukat elvesztették.

Azonban bár mily örvendetes és dicséretes is az emlitett vélemény fordulat egyfelől, mindazon által sajnálattal kénytelenek vagyunk másfelől konstatálni, miszerint a közönség nagy része a tudománnyal szemben is csak ugy hajlandó tulzásokra és visszaélésekre, mint a természet bármely más jótéteményei és adományaival; mert a csakhamar általánosan ösmeretessé lett fentjelzett orvosi felfedezés óta annyira elkényült, hogy mai napság a legjelentéktelenebb orvosi mütétet is, mint péld. egy tályog megnyitását, egy egyszerü szömölcs eltávolitását vagy egy lógó rosz fog kihuzatását stb. csak is az elbóditás segedelmével kivánja és engedi véghez vitetni az orvossal, holott minden lelkiösmeretes és körültekintő orvos, tudván, miszerint az elbóditás épen nem olyan közömbös hatásu az emberi szervezetre nézve, mint a minőnek ezt az avatatlanok gondolják, mert legjobb esetben is többnyire némi (bár mulékony de) kellemetlen utóbajjal szokott járni azt csak fontosabb és hosszabb időt igénylő mütétekre, és mindenkor orvosi segédlet mellett tartja fenn.

A fentjelzet tulhajtással ugy a közönség, mint némely tulmerész mütő orvosoknál is leginkább az ujabb időben — a sebészet aranykora óta találkozunk, a miólta t. i. egy uj érzéktelenitő szer; a kéj-gáz (Lustgas) felmerült, a melyről eleinte általánosan azt hitték, hogy

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A kereskedelmi tanácsos háza

Regény.

Irta: **Marlitt E.**

(Folytatás.)

„Nekem e halasztás azért kedves, mert e megváltozandó élet egészen más forma fog lenni. Erre előkészület kell.

A kereskedelmi tanácsos csak kezeit dörzsölte és szeretett volna Flóra szemébe kaczagni.

Mily nagyot emelkedel Flóra, mondá az elnökné ingerülten.

„Egy ragyogó jövőbe nagymama.

„És most kényre, kegyre megadom magam kedves néni, mondá az öreg nőhöz, a ki eddig hidegen nézett rá. Tegyen velem a mit akar. Mindennek alávetem magam s mutassa meg az utat, melyen Leót boldoggá tehetem. Varrni, főzni akarok . . . és mintha rögtön belefogna, leránta keztyüjét. „Ah“ sikoltá megrémülve és mintha utána kapna az üres légbe nyult. Az egyszerü aranykarika nem volt ujján. Senki sem hallotta leesni, kereste mindenki, de mintha a levegőbe tünt volna el.

„Bizonyosan vánkosaid közzé esett, Henriette,“ panaszolta Flóra. Egészen elhalványodott. „Engedd meg, hogy téged egy pillanatra felemeljünk és utána nézzünk.“

„Azt nem engedhetem meg“ mondá a néni határozottan, „Henriettét nem szabad nyugtalanitani és egészen szükségtelenül kényelmes fekvéséből kihozni.“

„Szükségtelenül!“ ismételte Flóra szemrehányólag és duzzogva, mint egy gyermek. „Az az én jegygyürüm, néni.“

Katinka összeborzadt e szavaknál. Tehát Flóra valóban oly kedvencz gyermeke a szerencsének, hogy gyürüje valami csodálatos módon kezére játszatott vissza, avagy összeránczolt homlokkal hazudott vagy csalt volna ily borzasztóan? Hasztalanul igyekezett ezen Sphinxnek aggódva vizsgálódó szemeiből valamit kiolvasni.

„Ez egy sajátságos véletlen, — mondá a néni, „de hiszen a gyürü csaknem veszhetett el. A Henriette ágyának megvetésénél ma bizonyára megtalálandjuk, akkor aztán cselédem azonnal a nyaralóba viszi.

„Hercegi módon fogom jutalmazni; kezeit aranynyal fogom megtölteni, ha a gyürüt még ma este el fogja hozni,“ biztositotta Flóra; kinos nyugtalanság uralkodott rajta, bizonyára fáradtságába került, hogy nyugodtan tartsa magát,

Az elnökné és a kereskedelmi tanácsos székeket toltak az ágyhoz és helyet foglaltak a beteg leány mellet, a ki már a történtekben egy szóval sem vett részt. Csak egyszer-egyszer emelkedett fel a szőke fej és egy keserü mosoly volt észlelhető a szólásra megnyilt ajkakon. A nagymamának azon kijelentésére, miszerint nem képes felfogni, hogy a butorgyáros a butorok ideszállitását miért halogatja, akart csak felkiáltani: „Mert félig-meddig vissza voltak rendelve.“ De még a kellő időben vette észre, hogy immár a legkisebb szóval sem szabad a multat érinteni.

XVII.

A néni kiment, hogy némi frisitőkről gondoskodjék és Katinka követte őt. Undor és utálat kiüzték őt a szobából, — melyben a legfelboszantóbb komédia épen most játszatott le. Kérte a nénit, hogy a vendégeskedés bajával hagyjon fel és az öreg nő készséggel félretette a kulcscsomagot. „Itt, kedves gyermekem, hü és becsületes Katinkán,“ szólt ő gyöngéden és oly reszkető hangon, mintha egy mély sohajjal küzködnék.

Kezét a fiatal leány felé nyujtván, gyöngéden megölelte a szép alakot. „Ugy hat rám, mint édes nyugalom, ha én az ön nyilt, üde arczába tekinthetek. Mindig a Luther nagyon szeretett Katinkájára kell gondolnom, a vitéz nőre, a ki a harczoló férfi oldalára erősen és bátran lépett.“ Most egy agályteljes sohaj tünt el ajkáról: karjai közül kibocsátá az elpirult leányt és visszatért a beteg szobájába.

Katinka kihozta a kávétartó, és a nap tisztességére sütött süteményt az élés kamrából, és mialatt a kövér barátságos szolgáló a vizes üst alá fát rakott, megtöltötte a csinos, kék üvegfindzsát, a mely már tegnap a theánál figurált, czukorral és fényesre törülte a kristály csemege tányért. Épen darabolni kezdte a süteményt, midőn valakit jönni hallott a beteg szobájából. A konyha ajtó annyira kivolt támasztva, hogy egy széles nyilás maradt, és a nyiláson keresztül látta Flórát a tornáczra lépni.

A szép menyasszony bizonytalan és tájékozatlan tekintettel nézett szét; hiszen a szobák berendezése előtte teljesen idegen volt; de mintha a vizgálódó szemeinek sugarai villanyosan érintették és élő hivták volna a doktort. Ugyan azon pillanatban kilépett a néne szobájából.

Flóra kiterjesztett karokkal rohant elébe. A hosszu fekete ruha surolta a talajt és a sötét ruha fodrok hullámzottak utána, mint bomlott alácsüngö hajfonatok. — Halvány kezeivel, melyek a gyermekéhez hasonlólag a fekete csipkefodrokból kinyultak és fehér arczával ugy jelent meg, mint egyik azon szellemek és szép asszonyok közül, kik a nép hite szerint a sirból szállanak ki.

„Leó!“ — hangzott a tornáczon, mintha csak szellő susogna.

Katinka elfojtott lélekzettel hallgatott — e hang áthatotta egész testét. Valjon csakugyan Flóra hangja volt ez?

(Folyt. köv.)

könnyebb alkalmazhatósága és olcsósága mellett még egészen ártalmatlan is.

Hogy azonban mily téves és csalékonynak bizonyult a kéj-gázról táplált kedvező vélemény, kitünik egyebek közzül a következő, a leghitelesebb forrásból meritett alábbi közleményből.

Az „Allg. W. M. Z." Bécs legtekintélyesebb orvosi szaklapban ugyanis ezeket olvassuk:

Manchester városában (Angolhon) halláeset adta elő magát kéj-gáz belehelése következtében. Mr. Harrison, az ott gyakorló orvos két napig heves fogfájástól kinoztatva, a szomszéd fogászszal két fogát kihuzatta. A mütét előtt arra kérte a fog-orvost, miszerint „teljesen" bóditsa el, — addig t. i. mig nem „horkol", mely kivánatnak az eleget is tett minden segédletnélkül. Az operatio végeztével H. ur többé fel nem ébredt, — daczára, hogy felélesztésére minden kisérlet megtétetett. — Eddig, igy folytatja az idézett értesités — még vagy két ehez hasonló haláleset ismeretessé lett. (Hát a mely még ismeretessé nem lett?!)

Ugy az itt közlött, valamint a már korábban is köztudomásra jött adatok alapján a kéj-gáz ártalmas mivolta felismertetvén, számos bel- és külföldi orvos alkalmazását immár kerüli. — A ki tehat életét koczkáztatni és M. H. szomoru sorsára jutni nemkivánja, — tartózkodjék a kéj-gáz belélegzésétől és ne bizzék a csábító de csalfa „kéj" nevezetbe, mert mint közönségesen: ubi mel, ibi fel.

Debreczen, 1877. jul: 30-án.

Weisz Gyula,
specialista- és fogorvos.

A lázadás Amerikában.

— Pittsburgból, julius 20-dikáról jelentik, hogy a város borzasztó éjt töltött. A felbőszült néptömeg tüzelt a Pennsylvania-vasut kocsijaira, műhelyeire stb., a mozdony csarnokra ágyulövéseket irányozott. A milicia, mely a tüzre válaszolt, első izben vissza veretett, csak másodizben tett kirohanása alkalmával vonulhatott be az Alleghany-folyó melletti arzenálba. Az ütközetben 30 ember megöletett: a sebesültek száma nagy! 70 mozdony, 250 vasuti kocsi és a gépcsarnok elégettetett. Szombaton délután 4000 főnyi miliczia érkezett Pittsburgba; utközben kőzápor fogadta őket, mire puska-lövésekkel válaszoltak, de a strike-olók elől a mozdonycsarnokba kellett menekülniök, melyet a néptömeg ostrom alá vett. — Altmában is kitört a strikke-lázadás. — New-Yorkból julius 21-ről sürgönyzik, hogy a strike szakadatlanul tart és megzsibbasztja a forgalmat a Baltimore-, Ohio-, Pennsylvania- és Erie vasutakon. Baltimore, Philadelphia, Rochester és Columbasból a vonalak védelmére milio-ezredek indultak. Baltimorban a katonaság mintegy 5000 főnyi néptömegből, miután ez kővel és fegyverrel támadta meg, lelőtt tiz zavargót, megsebesitett 30-at.

Erre a tömeg fölgyujtotta a vasuti állomást, lerombolta a távirda-hivatalt és felszedte a vasuti sineket — A strike hir szerint az Atlantic- és a Geat-Wes ern-vasutra is kiterjed és St Louis-t is fenyegeti. Julius 22-én már a strike a következő államokban terjedt el: New-York, Pennsylvania, Ohio, Maryland, Nyugat-Virginia, Indiana és Illinoisra. — Washingtonban minisztertanács tartatott, melyben elhatározták, hogy az Unio teljes hatalmát alkalmazásba fogják hozni a zavargások elfojtására. Discussio alatt áll azon inditvány is, hogy Pennsylvania, Mariland és Nyugot-Virginiában ostromállapot hirdettessék ki és a felkelők megfékezésére 55.000 önkénytest küldjenek. A gabna- és a borgyártmányok kivitele tökéletesen megakadt.

— **VIDÉKI HIREK. Csurgón** tüz volt, mely hogy nagyobb terjedelmet nem vehetett: az ottani tüzoltó társulat érdemli meg érte a dicséretet. **Gyöngyösön** egy szabó legény azért, mert őt a gondviselés Anna szeretővel nem áldotta meg, Anna napján felakasztotta magát, de levágták. **Heves vármegye** és a jászkerületi gazd. egyesület által Hevesen rendező kiállitás sept. 16—17-én tartatik meg. **Gyöngyösön** a főtér aszfaltirozásához már hozzá fogtak. **Albrecht** főhg. katonai főhadparancsnok f. hó 26-án, Sopronba érkezett. **Patkán** (Fehérm.) az uradalom cséplőgépe meggyujtotta a gabonát, a menekülő munkások közzül egy fiatal legény az etetőbe ugrott, honnan darabonkint került elő. **A székely** müvelődési egylet nagy gyülése Szekely-Udvarhelytt jövő hó 20-án fog megtartatni **„Gömöri közlöny"** cim alatt Rima-Szombatban egy vasárnaponkint megjelenő vagyes tartalmu hetilap indult meg.

UJDONSÁGOK.

* **Ma délután** kisérték az örök nyugalom helyére a f. hó 29-én a sóstón elhunyt Hegzi Mihályt. A temetésre igen számosan jelentek meg, osztozni a gyászos özvegy fájdalmában. Béke lengjen porai felett!

* **Köszönetnyilvánitás.** Ujfent azon magát megnevezni nemakaró urnő adományozott a nőegylet árváinak, két nagy kalácsot, zöld babot, ugorkát, és két falilámpát, t. Dragota Sándorné hímzéshez szövetet, gyapotot, irkát és irótollakat, t. Huthffészné 7 itce tejet, mely szivességökért fogadják az árvák nevében meleg köszönetemet. Kaeskoviesné.

* **Petőfi sirjáról**, melyről már oly sokat s annyiszor irtak, ujabb adatokat tesz közzé a Vasárnapi Ujság Murvai Sámuel uj-székelyi birtokos tolláből. Minthogy a közlő neveket nevez, talán további kutatások kiinduló pontjául szolgálhat a levél, mely igy szól: „Hosszas kutatásom után irhatom a t. szerkesztő urnak, ha jónak látja közlés végett ezeket: Petőfit a Bem kocsija elrablása alkalmával a kozákok meg sebezték ugy annyira, hogy csaknem halva maradt a héjasfalvi határon. Eltávozván innen az ellenség, s eszméletre jövén sebei közt, bemászott Héjasfalvára egy Lapadat Nikulaj nevü oláh telkére, itt belebujt egy csomó szalmahulladékba. Ezt reggel megtudta egy Voniesa Tódor nevü oláh és onnan kihurczolta azon bosszujában, hogy őt is a magyarok meghurczolták, mondván, „várj, én is boszut állok és e sebeibenn nyögő Petőfit agyonverte s a kapuba kivette. — Ennek még élő szemtanui Héjasfalván: Gergely János 60 éves, Lapadat Mikulaj és Fedor Istán 53 éves. A holttestet a kapu elől fölvette egy Héjasfalván lakó Lőrinez Samu nevezetü ember egy más ismeretlen emberrel és eltemették Héjasfalva alsó vége déli részén, egy kis patak partján, ugynevezett Nagy Zsigmond luczernása felébe, a mi akkor és még most is látható. Hogy e tény eddig világosságra nem jött, oka, hogy a főnn megnevezett Gergely János Oláhországban volt, most jött haza a tavaszon, és ez ideig ezen irástudatlan emberek kevésbe is vették; most az akkori forma és mostani leirás után tisztán állitjak, a mi ket leirék."

* **Nyilvános köszönet** A debreczeni iparos ifjak egylete könyvtára részére Juhasz Lajos ur 2 drb. értékes regényt ajándékozott becses adománnyáért fogadja hálás köszönetemet az egylet nevében, Debreczen 1877. Julius 30. Zavilla Gyula s. könyvtárnok.

* **A helybeli pékmesterek** mind fellettek szólitva az iránt, hogy mennyi kétszersültet képesek naponként előállitani. — A felszólitás következtében ajánlataikat azonnal be is adták, s azok elfogadás végett a temesvári intendaturához haladéktalanul elküldettek. Ime ez is mutatja, hogy a mozgósitás küszöbön álló tény

* **Egy hazánkfia** öngyilkossága New-Yorkban. Fogarassy Jenő, kolozsvári születésü, 22 éves fiatal ember, mint a new-yorki hirlapban olvassuk, f. hó 8-án délután ágyában halva találtatott. Ágya mellett egy pisztoly hevert. Az elhunyt egy idő óta munka és kereset nélkül élt, mindazáltal ugy látszik, hogy az öngyilkosságra egy Philadelfiában lakó leánynyal való szerencsétlen szerelmi viszonya hajtotta, mit bizonyit az asztalán megtalált levél, mely kedveséhez volt intézve. A levél szép, érzésteljes hangon van irva, de melyet nagy terjedelme miatt, lapunkban nem közölhetünk. Vannak azonban a levélben oly megragadó helyek, mik megérdemlik a figyelmet, s melyek bizonyára visszatükrözik, hogy az ifju halála előtti perczeiben miként érzett: „. . . . . Kedvesem! Daczára a nagy bánatnak, melyet oly régen viselek, nem örömest halok meg; azonban nem találok más menekvést számunkra; — avagy élve hagyjalak el? — Ez esetben megőrülök, — s akkor neked sok bánatot okoznék. Inkább meghalok tehát, igy szerelmünk velem együtt el lesz temetve és te itt maradsz a szabad vilagban, ennek boldogságában és élvezeteiben. Azonban ne használd fel a szép életet gyorsan, hanem élj minden tekintetben mértékkel és czéllal, ezt megfontold, és vigyázz, mert a világ nagyon megromlott, és ha találsz valakit, ki életét veled megosztani hajlandó volna, előbb jól tapasztald ki erkölcsét és jellemét, nehogy aztán csalódva, angyali szived szép reményei romba dőljenek. . . . az itt mellékelt medáillont és hajfürtöt fogadd emlékül tőlem, ez az egyedüli, mit részedre hagyhatok. . .látogasd meg olykor siromat, s hullass értem egy pár könyet. . ."

***Nyilatkozat.** Addig is, mig a „Polgártárs" közelebbi száma megjelennék, sietünk köztudomásra hozni, hogy lapunk mult számának „Gyászlap" cimü rovatában Bibó Vincze helyett Bibó **Zoltán** olvasandó. Tisztelettel Debreczen, 1877. jul. 30. A „Polgártárs" szerkesztősége.

* **A föld népessége.** Megbizható adatok szerint, melyeket egy statisztikai folyóirat közöl, az egész föld lakossainak száma 1.423,917.000-et tesz, vagyis körülbelől minden négyszög mértföldre 28 ember esik, Európában van 309.178,300 ember, Ázsiában 824.548.500, Afrikában 199.921.600, Ausztráliában 4,748.600, Amerikában 85.519,800. — Az emberiség 1876-iki létszáma 27 millióval haladja meg az 1875-kit. Európa egyes különböző államai közt a következőleg oszlik meg a lakosok száma: Németország 41.723.249, Ausztria-Magyarország 37,700.000, Svájcz 2.669.147. Holland 3,809.527, Belgium 5,336.634, Luxenburg 205.153. Oroszország 71,730.989, Svédország 4,383.291, Norvégia 1.802,881, Dánia 1.903.000; — Francziaország 36.102,921; — Nagybrittania 35.450,000; Spanyolország 16.551,647; Purtugal 4,298,881 Olaszország 27.482,174; Monaco 5741; Andora köztársaság 12.000; európai Törökország 8.500,000 Románia 5.073,000; Szerbia 1.377,068; Montenegró 190.000; Görögország 457,894; Londonnak van 3.489,428 lakosa, Párisnak 1.851.792, Uj-Yorknak és Brooklynnak 1.535,622, Berlinnek 1.045,000.

* **A hadgyakorlatok** folyvást tartanak városunkban. A helyben állomásozó gyalog katonaság, a vidékről berendelt lovassággal egyetemben a postakert mellett mult éjjel is gyakorlatot tartott; ma délelőtt ismét a tüzérség tartott gyakorlatot a négy darab Uchatius ágyuval, — melyeknek mindig számos nézője akad.

* **Elek Gusztáv** cs. k. kamarást és m. k. honvédőrnagy urat, előkelőbb köreink e kiváló alakját, sulyos csapás érte: édes atyja, Elek Pál ur, ki Szabolcsmegyében tekintélyes földirtokos, tegnap meghalt,

* **A Valser Ferencz** gép- és tüzoltószergyára Budapesten, egyike a főváros leghirnevesebb ily nemü gyárainak. Legujabb szerkezetü fecskendői és szivattyus kutai elismerésre méltók, minélfogva ajánljuk a t. közönség figye'mébe.

* **„A Petőfi-társaság lapja"** legközelebbi száma következő érdekes tartalommal jelen meg: Olvasgatom (költemény) gr. Vay Sarolt. — Spitzer Dávid elbeszélés) Balázs Sándortól. — Hogy teremnek a főurak (elbeszélés) Éjszaki Károlytól. — Báró Eötvös Jozsef (tárca) Bodnár Zsigmondtól. — Uti benyomások Balázs Sándortól. — Családi bajok a XVII. században Thallóczy Lajostól. — Iredalom. — Szinházi szemle. — Vegyes.

* **Gyöngyösi István** főiskolánk volt jeles képzettségü növendéke, tavaly köztanitó s jelenleg a tavasz óta Szathmár városi ref. segédlelkész ma az-az jul. 31-én déli 12 órakor jobblétre szenderült, temetése lészen péterfia a Dr. Margagitai-féle háztól folyó év augustus másodikán. délután 4—5 óra közt a végtisztességtételre volt iskolatársai, barátai és mtnden résztvevő ismerősei tisztelettel meghivatnak Debreczenben, jul. 31. 1877.

Legujabb.

— **Konstantinápoly, jul. 29, Egy csütörtöki hivatalos sürgöny Plevnából jelenti, hogy az oroszok Lovcsából elüzettek. Egyidejüleg több más, a törökökre kedvező hireket jelentenek, főleg Yáilánál, Ozmán-Bazar közelében. Mukhtár pasa julius 25-ki sürgönye jelenti: A törökök orosz területen három órányira a határon tul nagyobb kémszemléket tettek s azutan jelentéktelen ütközet után a török táborba tértek vissza.**

— Bécs, jul. 30. Sumlából e hó 28-ikáról kelt sürgönyök értelmében pénteken Adil pasának Tirnovó felé nyomuló hadosztálya Osman pasa hadtestéből Lovcsa (Lovica) előtt egy orosz hadtestre bukkant, mellyel azonnal harcba bocsátkozott. Hat órai nehéz küzdelem után Lovcsa ostrommal foglaltatott el a törökök által s az ellenség annyira szétszórva lőn, hogy két különböző irányban is menekültek a legnagyobb felosztásban. Egy része az oroszoknak Nikápoly felé futott s a másik Tirnovára menekült vissza; az előbbiek Gettenicáig üzettek.

Bolgárok nagy számmal menekülnek az orosz csapatok által megszállott kerületekből Sumlába, mert nincsenek megelégedve az orosz kormányzattal. Mások, 150-en, Várnába mentek.

Felelős szerkesztő:

TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

ROCHLITZ és BEKE Debreczenben.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek tudomására hozni, miszerint üzletünkben levő összes

Férfi czikkeket

u. m.

FÉRFI INGEKET, GALLÉROK, KÉZELŐK, nyakkendők, zsebkendők,

Fusszeklik, inggombgarniturok és nadrágtartókat

VÉGKÉPEN GYÁRI ÁRON KIÁRULJÁK.

Midőn a fent elősorolt czikkeket olcsósága miatt ajánljuk a t. férfi közönségnek; ugyanez alkalommal felhivjuk a t. hölgyközönség figyelmét is ujonnan a mai igényeknek megfelelően berendezett **női divat raktárunkra** és különösen

kész női vászon és Cretton ruháinkra.

Minél tömegesebb látogatást remélve maradtunk

tisztelettel

ROCHLITZ és BEKE.

279 4—?

Férfi czikkek végkiárulása gyári áron. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesittetnek.

Bazár-épület XI. szám.

274 szám.

ÁRJEGYZÉKE.

az „ISTVÁN" gözmalom készitményeinek

készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN

Ingyen zsákkal.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	28.—
„ szinte 30 kilós zacskóval	28.30
B. szinte apró szemü	28.—
„ szinte 30 kilós zacskóval	28.30
C. Dara középszerü	26.20
„ szinte 30 kilós zacskóval	26.50
0. Királyliszt	28.—
1. Lángliszt	27.—
2. Montliszt	26.—
3. Zsemlyeliszt különös	25.—
4. „ „	23.60
5. Fehér kenyérliszt 1 ső rendü	22.60
6. szinte 2-od „	22.—
7. Közép kenyérliszt 1-ső „	21.40
8. „ „ 2-od „	19.—
8½ Barna „ 1-ső „	17 40
9. „ „ 2-od „	15.40
10. Lábliszt	12.40
11. Finom korpa zsákkal	5.20
11. „ „ zsák nélkül	4.60
12. Durva korpa zsákkal	4.60
12. „ „ zsák nélkül	4.—
R. I. Rozsliszt 1-ső rendü	18.40
R. II. szinte 2-od „	17.40
R. III. szinte 3-ad „	14.80
R. IV. Rozskorpa zsákkal	5.60
„ „ zsák nélkül	5.—
A. K. Árpakása 00	32.—
„ szinte 0	28.—
„ szinte 1	21.—
„ szinte 2	16.—
„ szinte 3	14.—
„ Árpadara 5	21.
A. Árpa liszt 6	—.—

Debreczen, 1877. jul. 7

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.
11. 12.	60 „
R. I.—III. számig	85 „
R. IV. V.	60 „
A. K. 00—5 számig	50 „
Árpaliszt	85 „

Arverési hirdetmény.

A debr. kir. tvszék mint telekkönyi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Szentesi Mihály végrehajtatónak Kaszás János és neje végrehajtási ügyében lefoglalt a debreczeni 338. számu tjkvbe jegyzetts 500 frtra, becsült czegléd-utcai ház az 1877. évi augusztus hó 29-ik napján d. u. 3 órakor mint első- és 1877. évi september hó 29-ik napján d. u. 3 órakor, mint második határidőben, a tvszék árverési termében végrehajtó Török Péter által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.

1-szer. Kikiáltási ár a fenebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

2-szor. Arverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 50 ft. készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles, a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az árveréstől számitandó 1, 2, 3 hónap alatt a 6% kamatokkal együtt ezen kir. tvszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokba lépés napjával tüzkár ellen biztositani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése melett, ujabb árverés alá bocsáttatni- és csupán egy határidőnek kitüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitüzött javak iránt tulajdoni- vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számitandó 15 nap alatt, habár külön értesitést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1877. évi julius hó 13-ik napján tartott üléséből.

Becske Lajos, h. elnök. **Beőthy Gábor,** h. jegyző.

287. 7—3.

Levélbeli **megrendelések** pontos eszközlése.

Gyönyörü szép

női ruhakelmék

a legdúsabb választékban

bámulatos olcsón

megszerezhetők

HAMBURGER ADOLF

divatáru-raktárából

Budapest

koronaherczeg-utcza 8.

Minták ingyen és bérmentve.

2746

Hirdetés.

A gazdálkodó urak figyelmébe ajánlom dusan berendezett kész **gépszij és gépszijnak való bőröket** igen jutányos áron.

Tisztelettel

Kohn Adolf

bőrkereskedő a nagytemplom átellenében.

294. 1—3.

Biztos

2000 frt évi jövedelem

sőt azonfelül is.

Hoff János; cs. k. udvari maláta-gyáros, majdnem valamennyi európai uralkodónak udvari szállitója Bécsben, Graben. Bräunerstrasse 8. szám a., onnan Morvaország részére fölöttes előnyös föltételek mellett a főraktárt egy szilárd fizetőképes üzleti emberre átruházni szándékozik.

Oly helységekből, ahol még nem volna képviselve, raktárosok jelentkezhetnek.

Ajánlatok kéretnek ajánlásaikkal (Referenzen ellátva, csak Bécsbe a fentjelzett cim alatt intéztetni. 291 2—3.

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetelnségi párt.**

Debreczen, 1877. Nyomatott Tiszai Dániel könyvnyomdájában.

ÉRTESITÉS.

Van szerencsém ugy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemü közönséget tisztelettel értesiteni, miután a külföldön is tapasztalatokat gyüjtöttem, azon szerencsés helyzetben érzem magam, hogy bárminemü kőmüves és ácsmunkákat, valamint mindenféle terveket a legolcsóbb árakért és leggyorsabban készithetek.

Miután nézetem szerint a kétemeletes házak épitését tartom Debreczenben aránylag legczélszerübbnek és legolcsóbbnak; a legmelegebben ajánlhatom a következő árjegyzéket a helybeli tisztelt közönség becses figyelmébe:

8	méter széles,	13	méter magos kétem. épület folyó méterenkint						510	frt.
8½	„	„	13	„	„	„	„	„	530	„
9	„	„	13	„	„	„	„	„	560	„
9½	„	„	13	„	„	„	„	„	590	„
10	„	„	13	„	„	„	„	„	620	„

Ezen árakat a körülményekhez képest mérsékelni is lehet.

Megjegyzendő, hogy az árjegyzékben mindenféle munka, valamint szobák festése és kemenczékkel ellátása is befoglalva van, miket a legczélszerübben és legjobban elkésziteni legfőbb kötelességem leend.

A fentebbieket még egyszer a tisztelt közönség becses figyelmébe ajánlva s pártfogásaikat kérve vagyok

Debreczen, 1877. julius 28-án.

Tóth Béla,
épitész.

Hatvan-kismester-utcza szeylet 1099. sz.

293 1—?